

FACETI CINSTE NUMELUI DE CREȘTIN!

Studiul 9 pentru 27 mai 2017

“De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”
(2 Petru 1:5-7)

La începutul celei de-a doua epistole, Petru ne scrie despre credință, pentru ca “și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri” (2 Petru 1:15).

Ne învață despre o credință prețioasă care crește până ce cuprinde întreaga noastră viață, ajutându-ne să înfruntăm moartea și dându-ne siguranța vieții veșnice.

▲ O credință prețioasă. 2 Petru 1:1-4.

▲ De la credință la dragoste. 2 Petru 1:5-7.

▲ Faceți cinste numelui de creștin! 2 Petru 1:8-11.

▲ Credința în fața morții. 2 Petru 1:12-15.

O CREDINȚĂ PREȚIOASĂ

“Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 1:1)

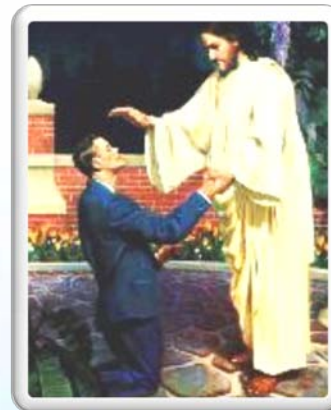
Am dobândit credința, nu prin propriile noastre merite, ci “prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”.

O primim prin cunoașterea de Dumnezeu și de Isus (v. 2-3).

Ajungem să Îl cunoaștem pe Dumnezeu prin intermediul Cuvântului, creației, transformarea vieții noastre, ascultarea și harul pe care El le revarsă asupra noastră.

Această credință ne face să fugim “de stricăciunea, care este în lume prin poftă.” (v. 4). Dragostea lui Isus transformă viața noastră și dorințele noastre, în așa fel încât nu dorim să luăm parte la păcatul care domnește în această lume.

DE LA CREDINȚĂ LA DRAGOSTE

“De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.” (2 Petru 1:5-7)

La darurile pe care Dumnezeu ni le-a dat, trebuie să adăugăm căutarea noastră atentă după virtuțile creștine. Creștinul poate crește în viața sfântă dacă cooperează cu Dumnezeu.

2. Fapta

Excelența morală a credinciosului

4. Înfrânarea
Creștinii maturi sunt capabili să își controleze impulsurile

3. Cunoștința

Înțelegerea practică a căilor și planurilor lui Dumnezeu pentru noi

6. Evlavia
Comportament amabil și umil, în concordanță cu credința noastră

5. Răbdarea

Perseverență tare și fermă în fața intemperțiilor

7. Dragostea frățească

Creștinii fac parte dintr-o familie bine întemeiată

8. Iubirea

A fi dispus să sacrifici eul pentru binele celui iubit (prieten sau dușman)

1. Credința

Încrederea mântuitoare în Isus

Aceste cuvinte sunt pline de învățătură și descoperă ideea fundamentală a biruinței. Apostolul înfățișează credincioșilor scara progresului creștin, fiecare treaptă reprezentând înaintarea în cunoașterea lui Dumnezeu și în urcarea căreia nu este nici un loc de oprire. Credința, fapta, cunoștința, înfrânarea, evlavia, dragostea de frați și iubirea de oameni sunt treptele scării. Suntem mântuiți urcând treaptă după treaptă, suind pas cu pas, până la măsura idealului lui Hristos pentru noi. În felul acesta, El S-a făcut pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.

FACEȚI CINSTE NUMELUI DE CREȘTIN!

“De aceea, fraților, căutați cu atâta mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.”

(2 Petru 1:10)

După ce ne invită să urcăm pe “scara credinței”, Petru ne arată rezultatul “întăririi” virtuților menționate (v. 8) sau a lipsei acestora (v. 9).

A ÎNTĂRI

Nu vom fi leneși sau neroditori (vom împărtăși credința noastră) și vom crește în cunoașterea lui Isus.

A NU ÎNTĂRI

Suntem orbi. Incapabili de a vedea rezultatul îndreptățirii (sfințirii), pierdem relația noastră salvatoare cu Isus.

Trebuie să trăim conform cu credința noastră. Altfel, o negăm.

2 Petru 1:12-15

CREDINȚA ÎN FAȚA MORȚII

“Dar consider că este drept ca, atâta timp cât sunt în cortul acesta, să vă reîmprospătez memoria, întrucât știu că mutarea cortului meu este iminentă, după cum mi-a făcut clar Domnul nostru Isus Cristos.” (2 Petru 1:13-14 NTR)

Petru vorbește despre corp ca de un “cort trecător” sau un “chivot” [RV1909] pe care îl va abandona curând. Așadar, aștepta Petru ca sufletul său să urce la cer la moarte?

În realitate, Petru se gândește la corpul său muritor, material, ca la ceva temporar, ce în final, va fi înlocuit cu ceva nemuritor.

Pavel declară emfatic că speranța noastră după moarte este învierea, și nu o viață veșnică imediată după moarte (1 Corinteni 15:12-57; 1 Tesaloniceni 4:16-18).

În acel moment, “cortul nostru trecător” (corpul muritor) se va transforma într-un “cort veșnic” (corp incoruptibil).

“Trupurile noastre muritoare pot muri și pot fi puse în mormânt. Dar binecuvântata speranță trăiește până la înviere, când vocea lui Isus cheamă țărâna adormită. Atunci ne vom bucura pe deplin de binecuvântata și glorioasa speranță. Știm în cine am crezut. Nu am alergat și muncit în zadar. O recompensă bogată și glorioasă stă înaintea noastră; este premiul după care am alergat și dacă perseverăm cu entuziasm, cu siguranță îl vom obține.”

E.G.W. (În locurile cerești, 11 decembrie)

2 Petru 1:12-15

CREDINȚA ÎN FAȚA MORȚII.

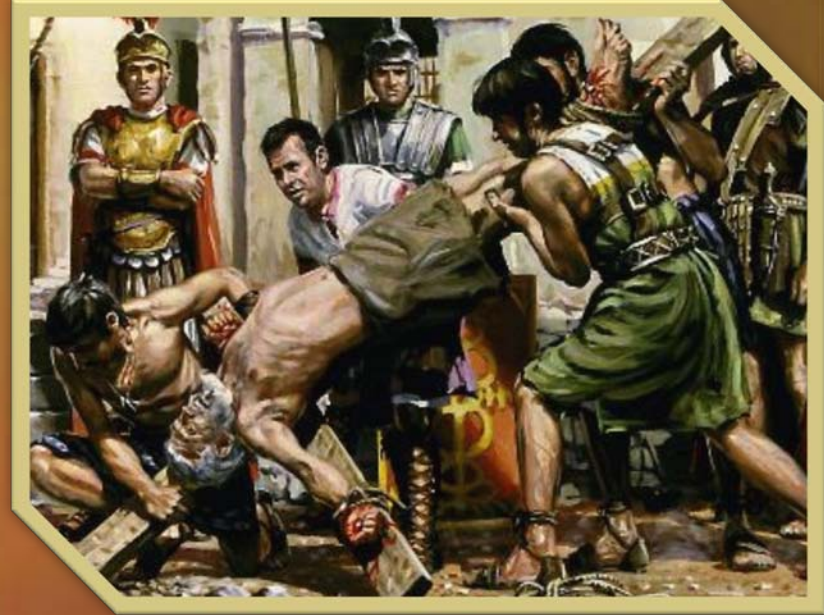
“Îmi voi da osteneala dar, ca, și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.” (2 Petru 1:15)

Împlinind profeția lui Isus (Ioan 21:18-19), Petru urma să fie crucificat curând, din ordinul lui Nero.

Care era îngrijorarea lui Petru dinaintea morții sale iminente?

Nu avea nici o grijă sau preocupare pentru el însuși. Mulțumită promisiunii unei vieți veșnice, credinciosul nu trebuie să se teamă de moarte.

Ca și păstor al turmei pe care Dumnezeu i-a lăsat-o în grijă, preocuparea lui Petru era de a lăsa ceva ce să-i încurajeze pe frații din toate vremurile să Îl urmeze credincioși pe Isus.

„Timp de mulți ani, Petru stăruise pe lângă credincioși în legătură cu nevoia unei creșteri continue în har și în cunoașterea adevărului; și acum, știind că în curând avea să fie chemat să sufere martiriul pentru credința sa, el atrage încă o dată atenția la prețioasele privilegii care pot fi la îndemâna fiecărui credincios. Deplin asigurat de credința sa, bătrânul apostol i-a îndemnat pe frații săi la statornicie în ceea ce privește ținta vieții creștine. „Căutați cu atât mai mult”, stăruia el, „să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos”. Prețioasă asigurare! Glorioasă este nădejdea ce stă în fața credinciosului în timp ce înaintează prin credință către înălțimile desăvârșirii creștine!”